

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шаян. 143.322
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-50 зол.
Чвертьріччя 15-00
Півріччя 30-00
Річно 60-00
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.
Швейцарії 5 шк. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.
Залих адреси і зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Остаточню так ліцують маєтки „Народного Дому“!

Дирекція Товариства Кредитового Земського оголосила другу ліцитацію маєтків „Народного Дому“ у Львові, яка відбудеться у борі по-
тара Т. Навроцького у Львові, вул. Ягеллонська
ч. 4.

На ліцитацію, що відбудеться 26. січня 1935.
р. в год. 9-й рано, приходять такі верховності:
добра Біла, добра Костенів та сільська реаль-

ність у Білці. Ціна викликача означена для Біл-
ки 198.000 зол., для Костенева 37.700 зол., для
дому в Білці — 9.300 зол.

Друга ліцитація є, як відомо, зевдичина,
хліба, що довжиною покриває довги. Тільки чи змо-
жуть це зробити ті, що так господарили народ-
нім майном?

Розстріляли 66 осіб.

Масові засуди в Ленінграді і Москві.

МОСКВА, 6. 12. ПАТ. В год. 4-й большевни-
чий уряд оголосив офіційний комунікат про
смертний присуд і конфіскацію майна 37 осіб
зпоміж 39 підсудних за підготовку терористич-
них актів проти представників большевицької
влади у Ленінграді. В Москві засудили на кару

смерті 29 осіб зпоміж 32 підсудних теж за під-
готовку до терористичних актів. Смертні прису-
ди негайно виконали.

Вчора вечором тіло Кірова спалили в кре-
маторії, опісля урну з порохом виставили ще
раз прилюдно.

Перед поворотом Німеччини до Женеви.

Гітлер стріється з Фляндемом.

ПАРИЖ, 6. 12. ПАТ. „Інтраансіжан“ пові-
домляє, що Рібентроп по повороті до Берліну
склав звіт канцлерові Гітлерові зі своєї розмо-
ви з французькими комбатантами і мін. Лява-
лем. У Берліні переконані, що тепер отворена
дорога до дальших переговорів з Францією.
Негайно по плебісциті канцлер Гітлер розвине
широку кампанію, щоби виказати широку по-
літику Німеччини. Звершенням цієї кампанії
було стріча канцлера Гітлера з прем. Флянде-
мом wraz з міністрами закордонних справ

Франції та Німеччини. Метою тих візид дове-
сти до порозуміння між Францією і Німеччи-
ною.

Авас повідомляє з Лондону: Англійський
уряд міркує, що ініціатива повороту Німеччини
до Женеви повинна вийти від Франції і Німеч-
чини. Ініціативу мін. Ляваля у справі підписан-
ня східного пакту англійський уряд затвердив.
Однак згода Англії зводиться до того, що Ан-
галія не візьме на себе ніяких обов'язків, бо не
хоче мішатися до політики в Європі.

Міжнародні збройні відділи в басейні Сари.

Суверенітет Ліги у басейні Сари.

ЖЕНЕВА, 6. 12. ПАТ. Барон Альойзі склав
Раді Ліги звіт від комітету трьох у справі ба-
сейну Сари. Звіт обіймає 23 сторінки жовто-
вого письма і складається з двох частин: 1) по-
літичної і фінансової. В політичній частині звіт
оговорює устрій басейну Сари, якби населен-
ня Сари заявлялось в дні 13. січня ц. р. за вдер-
жанням теперішнього стану. В такому випадку
Ліга створила би громадянство басейну Сари
для його мешканців, бо дотепер мешканці ба-
сейну є німецькими громадянами. З черги звіт
обіймає гарніті для населення на випадок, ко-
ли прилучать басейн до Німеччини або до
Франції.

Фінансовий звіт обіймає французько-ні-
мецький договір, який підписаво в Римі в дні
3 грудня ц. р. у справі торговельних кредитів,
вирителностей французького скарбу, сарських
довгів, французьких та інших грошей і т. д.
Комітет пропонує Раді Ліги скласти заяву, що
на випадок повороту басейну до Німеччини пе-
рехідний час буде титись найдовше один
місяць.

По перерві Рада Ліги під проводом мін.
Бенеша радила над ладом у басейні Сари під-
няти плебісцит. На початку нарад мін. Ляваля
звернувся до Ради з покликом, щоби вдержала
ла у басейні Сари при допомозі міжнародної
збройної сили. Франція радо згодиться не ви-

силати туди свого війська під умовиною, що
Німеччина теж не вишле туди своїх відділів.

Мін. Іден заявив, що В. Британія згодить-
ся вислати свої військові відділи, коли інші
держави згодяться, а Франція та Німеччина не
будуть протестувати. Таку саму заяву склав
делегат Італії бар. Альойзі.

Заява про висилку міжнародних збройних
відділів для вдержання ладу була несподіван-
кою, бо тільки В. Британія та Італія були за-
здалегідь поінформовані про наміри французь-
кого уряду. Цю пропозицію зясував мін. Ля-
валя на тайнім засіданні Ради і тому прилюдне
засідання Ради Ліги перервано. Одночасно рі-
шено звернутись до Німеччини зі запитом чи
годиться на таку розв'язку.

Літвінов заявив, що не може нічого сказа-
ти, доки не порозуміється зі своїм урядом, бо
ціла справа виринула нагло і несподівано. Мін.
Бенеш підкреслює, що Чехословаччина не віл-
мовляється від міжнародних обов'язків і прийме
зсі умовини, які подав мін. Іден.

Голва адміністраційної комісії у басейні
Нокс висловива вдоволення, що Рада Ліги ріши-
ла вислати до басейну військові відділи з ме-
тою вдержати лад. Тому плебісцит відбудеться
в спокійній атмосфері. Опісля Рада рішила, що-
би комітет трьох розглянув справу і зясував
Раді при кінці сесії конкретні пропозиції.

Дволітня військова служба у Франції.

ПАРИЖ, 6. 12. ПАТ. Палата послів прийла
закон про продовження військової служби на два
роки.

Фінансова комісія палати послів радила вчи-
ти над додатковими кредитами в справі 800 мільо-
нів франків на модернізацію воєнного матеріалу.

Югославія виселює масово мадярів.

БУДАПЕШТ, 6. 12. ПАТ. „Мадаршпін“ пові-
домляє, що уряд Югославії виселив більшу кіль-
кість мадярів, які свинилися покши в Сегеді-
ні. Кругляють поголоски, що Югославія в най-
ближчому часі виселит 1 600 мадярів. Мадяри-

Міністр війни Морен заявив, що від заяви марш.
Петена в днині ц. р. Німеччина побільшила свої
оборони. Тому Франція мусить випередити ні-
мецькі збройні. По промові комісія прийла 12
голосами проти одного апісок сен. Морена

свний посол у Білгороді виїхав до Будапешту,
щоби сплатити-звіт у справі виселювання мадярів.
Посольство інтерпритувало кілька наворотами
в югославійського консул, але не одержало ніякої
відповіді.

Не думайте,

що виповідженням 1/3 частини забезпечення
Ваших будинків в ПЗУВ і зголошенням П до
обезпечення на 1935 рік у своєму рідному

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

Ви виповнили вже свій народний обо-
в'язок. Ви мусите ще найдалше до 25-го
грудня ц. р. викупити свою полісу у місце-
вого агента „Дністра“!

ПЕРЕД ПЛЕБІСЦИТОМ У САРЦІНІ.

Дві цінні провінції. — Між національним почут-
тям й „Історичним матеріалізмом“. — Сього-
днішні господарські привілеї. Віра в німецького
духа.

Львів, 6. грудня 1934.

В 1920 р. втратила Німеччина Сарцину на
літ 15, а в 1921 безречинцево Горішній Шлеск.
Обі ці втрати боліче вона відчула, бо в обох
випадках шло про провінції, де під землею ле-
жить велике багатство, що складається з чор-
них діамантів, з вугілля. В обох випадках шло
теж про країни, де промисла, особливо залізний,
оситнув дуже висоний ступінь розвою, де жит-
тя шло значно скоріше, ніж в інших, навіть у
промислових районах, не згадуючи районів хлі-
боробських.

Автім — про Сарцину мало ми чули до не-
давна. Те, що її принадлежність має вирішити в
15 літ після версайського диктату всенарідне
голосування, дозволяло німцям спокійно чека-
ти недалекого історичного моменту. Вони не
сумнівались, що Сарцину повернуть державній
Німеччині. Зате повні вуха мали ми від німець-
ких негодувань з приводу Гор. Шлеська, який
у третині дістався Польщі. Це не жарт: 76 пр.
шлеських копалень вугілля, 97 пр. залізної, 82
пр. цинкової і 71 пр. оловяної шлеської руди,
численні гуті і т. і. — все те безнадійно віддало
від німецької держави. Це й було причиною,
чому так голосно протестував німецький світ
проти рішення Ради Амбасадорів. Хоч на пер-
шому місці ставив він „ревіндикацію“ Помора,
то проте ні на мент не забував про „скривавлену
країну“, як це називала Шлеск німецька про-
паганда.

Гітлерівський режим змінив чимало в ні-
мецькій політиці. На відповідний кивок „Фіре-
ра“, замовкла німецька пропаганда, перестали
ми чути погрози через Помора і Шлеск, зате
дуже голосно стало Сарциною з уваги на неза-
лекий уже день 13. січня 1935 р., коли то плебі-
сцит вирішить дальшу принадлежність цієї цінної
кітловини. Всі засоби пропаганди пішли в рух,
бо неприхильні супроти нової Німеччини місцеві
елементи почали витворювати атмосферу не-
певності щодо вислуді плебісциту. До того:
французи, що досі „аспіли“ вже таку розжитись,
почали теж нервуватись, а це в сумі дало фер-
мент, у якому дехто добував навіть поважну
загрозу світовому миру. Пишемо „добачувати“,
бо останні дні принесли французько-німець-
ке порозуміння у справах Сарцини, яке до-
зволить без збройної інтервенції одної чи
другої сторони вирішити її принадлежність.
Підписання протоколу згоди між Фран-
цією і Німеччиною в усіх спірних точках Сар-
цини під кутом договору тої країни до Німеч-
чини матиме теж напевне величезне політичне
значіння для загальних франко-німецьких від-
носин.

II.

Щоби зрозуміти місцеві настрої, не вистар-
чить розмежувати політичні симпатії й антипа-
тії тамтешнього населення у відношенні до сіт-
лерівського режиму. Неможливу роль в тих

настроїх грають господарські моменти, а роль цих господарських моментів у стані Франції щодо Сарщини майже рішуча. Просте річ: Сарщина — ласий шматок і жаль його віддати. Сарщина виростає до розмірів великої економічної проблеми, яку голосували 13. січня розв'язати тільки формально, а не фактично. На фактичну розв'язку треба часу.

Але не тільки часу треба буде Німеччині, коли вона візьме у своє посідання знову кітловину Сари, часу на те, щоб вирівняти господарські річки, які повиростають за літ 15. Треба їй буде і багато грошей. Діло в тому, що версальський трактат віддав усі копальні вугілля Сарщини (числом 29) на власність Франції, як відшкодування за знищення копальні у її північних провінціях німецькими військами. Вартість цих копалень доходить до двох мільярдів франків і в теперішній їх ціні оба контрагенти розходяться дуже міцно. Крім того в металургічному промислі Сарщини стан посідання французьких капіталістів сягає майже половини з вартістю майже двох мільярдів франків. А яке це має значіння — вистарчить вказати на Гор. Шлегель, де Польща, не вважаючи на всі заходи, не може побороти впливів німецьких власників-капіталістів на хід багатьох господарських, а частинно і політичних справ.

III.

Елементи, що протиставляються повороту Сарщини до німецької держави, користуються у великій мірі господарськими аргументами. Вони заявляють просто, що такий поворот означав би руйну всього промислу.

Це, очевидно, дуже поважний аргумент, коли знаємо, що тільки 8,5 пр. населення Сарщини живе з хліборобства. Майже 60 пр. — це робітництво, решта це адміністрація, торгівля і споріднені з нею та вільні професії, що теж живуть із промислу. Щоправда — цей промисл має від 1928 р. дійсно рідкий привілей, а саме: безмитний вступ на територію як Франції так і Німеччини. Вільний терен експансії в такому розмірі — це в сьогоднішніх часах „замкнених дверей“ має подвійну цінність. Завдяки тому Сарщина працює інтенсивно і викazuje сильну активність торговельного бізнесу. Ніодна копальня вугілля не стоїть безчинна, куриться 30 високих печей, що вказує на живучість залізного промислу, світової слави кераміка, а також

скайна промисловість не можуть нарікати. Ці факти промовляють дуже міцно і їх легко вжити не можна. Тому пронімецька пропаганда має неабияке завдання, щоб цей матеріалістичний проте життєвий підхід до справи, побороти теж матеріалістичними аргументами. Вони старяться це робити, стараються доказати нестійкість „господарської ідилії“. Та здебільша послугують при тому передвоєнними цифрами або малюють песимістично майбутнє (ось — мовляв — знищені в часі війни французькі копальні добувають уже сьогодні 6 міль. тонн вугілля більше, ніж до війни і вугілля Сарщини незабаром не буде Франції потрібне)...

Фактично Німеччина рахує на те, що дух патріотизму, почуття національної спільноти й

історичної відповідальності візьме вери над матеріалізмом і що населення Сарщини вискаже 13. січня 1935. року майже одностайно бажання прилучитись до матірнього пня. Речинень неабиякий і вже незабаром довідаємось про вислід плебісциту. Французькі господарські кола рахуються вже зі стратою цього важкого клієнта (Сарщина купує у Франції більше ніж Польща і Мала Антанта разом). На це вказує обмеження репінців кредитування до кінця ч. р., переговори між банками про передачу заступництва, тощо. Таке передбачування перемоги німецького духа при незрівняній національній свідомості німців самоарзуміле. Проте після розв'язки політичної проблеми Сарщини, залишиться вона, як проблема економічна

В. Несторович.

Просвіту на вищий щабель!

(З нагоди свята „Просвіти“.)

В пресі, на парламентарній арені, в наукових рефератах соціологів і політиків, на прилюдних дискусійних виступах і т. п. ось уже кілька років підраяд дебатується питання про кризу демократії та її причини.

Серед численних думок, висловлених з приводу цієї теми, не можна оминати голосу безпосередніх працівників на культурно-освітньому полі.

Дозволю собі тут подати відомості про те, як саме дивляться на кризу демократії культурно-освітні працівники в Чехословаччині, оскільки цю тему трактували за останні роки в спеціальній пресі та на культурно-освітніх конференціях у різних краях Чехословаччини.

На думку цих працівників, демократія справді стоїть під загрозою не лише дальшого розвитку, але й самого свого існування, але причиною цього явища слід бачити не в кризі демократії, а в кризі демократів. Демократії не буде доти, поки не буде правдивих демократів, себто, людей демократичного переконання й життя. Демократом не можна родитися, він лише можна стати. Звідси виходить велике завдання школи й самоосвіти — виховувати людину на демократію. Булоб помилкою зводити освіту й виховання людини лише до прищеплення їй яконайбільше знання та правил зовнішньої поведінки з іншими людьми. Вже Т. Масарик у своїй „Світовій революції“ вказав, що „школи мусять учити думати, мусять привчати до методів і наукового духа“. Тим більше це завдання припадає на пошкільну освіту, бо виховання людини не закінчується по виході її із школи: виховання не знає ні перестанку, ні закінчення.

Повашкільна освіта (у нас для визначення цього поняття прийнято вживати скорочену й улюблену народом назву „просвіта“) в значній мірі базується на самоосвіті, на самовихованні. Однак не кожний в силі провадити цю працю без чужої допомоги, — більше того, кожний нарід

має цілу верству громадянства, що потребує проведи у своїй просвітній праці. Культурний провід у просвітній праці звичайно знаходиться в руках інтелігенції, себто, тої верстви народу, що визначається більшим розвитком інтелекту в порівнянні з неосвіченою масою.

Кріза демократії, або краще сказати, кріза демократів якраз і полягає в тому, що інтелігенція внаслідок різних обставин, втратила і тратить властиві якості, що забезпечують успіх у розвитку демократії. Так, інтелігенція не рідко ставить на перший план не щастя й добробут цілого народу, а вузькі інтереси своєї партії, класу чи групи, а для досягнення цих інтересів не зупиняється вживати недопустимих засобів — брехні, насильства й свідомої демагогії. Якже можна вимагати розвитку демократії, коли нехтування моральними засадами стає звичайним явищем, тоді як демократія, за висловом вже згаданого Т. Масарика, це є моральне відродження в цілому громадянському й приватному житті. Отож нема чого дивуватися тому, що суспільне життя протікає майже скрізь у задушливій духовій атмосфері. Але як людина не може жити без свіжого повітря, так також потребує вона й свіжої духової атмосфери. Відсвіжити задушливу духову атмосферу й є завданням правдивої інтелігенції, що має анов найти контакт із своїм народом, пам'ятаючи, що тільки живий зв'язок з рідним ґрунтом дасть їй не лише міць, але й віру в перемогу духа над фізичною силою.

У боротьбі двох світів, — світу тих, хто культивує силу, і світу тих, хто ширить культуру, — інтелігенція мусить стати лише на бік цього другого світу.

Чи не можна прикласти більшості наведених тут думок і до нашої дійсності? Чи не повинні й ми, добре розуміючи, що ніяка соціальна реформа неможлива без реформи інтелектуальної й моральної, поставити також і нашу просвітню діяльність на вищий щабель?

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 8. ГРУДНЯ 1934.

Д-Р ЄВГЕН ОЛЕСНИЦЬКИЙ.

41

СТОРІНКИ З МОГО ЖИТТЯ.

Процес той викликав наслідки в ріжнородних напрямках. Наумович стратив парафію, перейшов на православіє і виїхав до Росії, де ще 10 літ переживав усю долю, аж вкінці помер загадковою смертю на Кавказі. А тимчасом за той час він пропаганду в користь Росії і вижебував для москвофілів у Галичині з Росії різні „посібні“, конечні для них особливо тоді, коли збанкрутувало „Общ. Рольн. Кред. Завед.“ і москвофільській партії грозив повний упадок та компромітація перед народом, а над її менеджерами висів кримінал. У тих прикрих часах робив для них Наумович у Росії багато, та воля його в Галичині була цим процесом скінчена.

Дальшим наслідком процесу було усунення з уряду митрополита Йосифа Сембратовича, якого австрійський уряд признав неспосібним до управи дієспезією. Його вислали до Риму, де львівська митрополія мусіла платити зі своєї дотації на його удержання річно 12.000 рипських. Він прожив там ще понад 10 літ, та не

вернувся більше до краю. Його наслідником став Сильвестер Сембратович, який при цій нагоді зложив урядові і полякам зобов'язання політичної натури, наслідки яких проявлялися в його пізнішій становищі й діяльності. Взагалі уряд звернув від того часу на русників бачне, але неприхильне око, а поляки мали добру нагоду і даліше піддержувати обвинувачення руського народу перед урядом за його непевність політичну і релігійну та спричинити цим способом ще більше віддання його під їх курателю.

Однак те, що викрив процес у внутрішніх відносинах нашої суспільності, було далеко гірше, як її відносини до уряду. Суспільність була просто заражена, заповітрена. Серед неї панувало не лиш москвофільство, але брали верх на кожному кроці реакційні елементи. Не було ніякої праці серед народу і для народу. Менери служили чужим богам і просто запрошували нарід. Московські рублі пили та опинялися в приватних кишенях. У тих сферах, які освітня процес, цивіла продайність та шпійонство і це заступало місце національних ідеалів. Такі Галички були дійсно вицвітом гнилі. Туди вели нарід рутенські політики, що трималися уряду і за це уряд їх підтримував і вибирав. Показалася правдивість слів Франка в його сатиричній віпощці зовел кількох літ:

Пан міністер усміхаєсь
Мисли любо му відують.
Безумович бере гроші,
А рутенці голосують.

Та ті рутенці вміли брати гроші не лиш від австрійського міністра. На газети Наумовича „Наука“ і „Русская Рада“ давав підмоги австрійський уряд, їх передплачували з повітових фондів для громад. повітової ради, а акціні і „матушка“ також не поскупилася. Була це справді велика штука аж три корови нараз ссати.

Такі страшні річи розкрив процес. Ольги Грабар перед нашою суспільністю, та проте не викликав він результатів, яких слід було надіятися. Правда, Володимир Барвінський клякав у низці статей у „Ділі“ „До процесу“ „боляка витати і виполоти, бо ми хорі, дуже хорі і мусимо починати або від основ і на основах чисто національних“, але цей поклик не найшов повного відгону. Тодішні народовці були слабою і мертвою партією, а тут треба було рішучості й сили. Треба було зробити рішучий крок і сильно працювати на всіх полях, щоб потягнути за собою загал особливо сільського народу, який у значно більшій частині був тоді під впливом москвофілів, і який лиш послідовною, витривалою і розумною працею можна було зробити.

обов'язки. Монастирі стали прибіжищем сибі-
ритів і айнохів, що вели вигідне життя, яке ча-
сом ширило навіть згіршення. Нпр- провінція
оо. Василіян у Львові, Клим Саранський, удер-
жував собі прилюдно під самим Львовом на
фільварку Рясна цукришницю Броніславу, з якою
птав діти. Про це знав цілий світ, про це гово-
рили публично і писали в часописах. Подоби-
ричі діялись і в інших монастирях. Не забуду
моєї гостини у василіянськiм монастирі в Бу-
чачі в 1881 р. Там був тоді учителем при удер-
жуванні Василіянцями гімназії мій бувший то-
варись Іларій Грабович, тож я переїзжаючи
через Бучач, відвідав його. Він мешкав у Васи-
ліян і був на їх удержанні. Я прийшов до нього
передполуднем, тому мене затримали на дуже
виставний обід. Та я лишився до вечора.
Вечерю подали в рефектарі; були при ній всі
чорні разом з ігуменом Островерхою, гладких
і грубих мушкетерів. По вечері відмовлено мо-
литви і зареа внесли столики на карти, а з ними
цілі батерії пляшок вина. Засівши до столиків
пересміяли ми так до білого ранку серед вели-
ких лібашів, при чому о. ігумен бавив нас ціло-
міч дуже масними дотепами й історіями та та-
кими самими співами. З зачудуванням гляді-
ли нашу пияцьку компанію зі стін рефектар-
портрети старих ігуменів та інших святих
святих.

Дешевий місяць

у **БЛАВАТНОМУ БАЗАРІ** — Львів, Бойків 12.
Усі товари по реаліційним цінам!
Для прикладу: штрукси 1-80, флянели 60 сот,
перкаліна 70 сот. Полотна 55 сот.

скількинебудь значного числа прихильників зпоміж русофільських елементів, але за то міштовихуло від нього національно настроєних українців". Або даліше: „Грамота про федерацію була зустрінута ними (зн. російськими й русофільськими кругами) як свого роду гасло, що ось тепер то й настає час покінчити з ненавистю для них українським рухом і Українською Державою з її гетьманом. Найближчі дні після 14. листопада показали це зовсім виразно" (419. стор.). Не лише цивільну, а й військову владу передав гетьман цій на Україні існуючій Росії, роблячи 18. XI. 1918 генерала графа Келлера головним командантом усіх збройних сил, якому була підпорядкована як військова так і цивільна адміністрація. А куди змагав Келлер, про це жеж згадує Д. Дорошенко: „Уся військова діяльність Келлера виявилася в незаконній спробі визнати себе підлеглим начальникові добровольчої армії ген. Денікіну... Нарешті Келлер почав... виявляти намір стати диктатором". Коли він почав ігнорувати гетьмана, його усунули, а на це місце прийшов другий москаль ген. Долгоруков. Отже українську державу зліквідував сам такий її гетьман 14. XI. 1918, розпускаючи український уряд Лизогуба, а покликаючи російський Гербеля. І повстання, яке розпочалося на другий день, було звернене не проти української держави, бо вона вже не існувала, а проти її гробокопателя гетьмана і проти російської влади на Україні, репрезентованої прем'єром Гербелем. Цеж мусів признати навіть так Скоропадському відданий історик, як проф. Д. Дорошенко (див. II. т. 420 ст.); російське офіцерство боролось по стороні гетьмана не за Україну, „а за Росію, проти якої тепер виступали українці". Він же признає й національний характер повстання, кажучи: „З тих же національних мотивів прилучився до повстання полковник Петро Болбочан... Сердюки, які склалися з національно настроєної хліборобської молоді з Полтавщини, бились неохоче" під Мотовилівкою по стороні гетьмана (421 ст.). Чейже хіба досить доказів, такі з гетьманського історика, на це, який національний характер мала гетьманська держава після 14. XI. 1918. Коли в „Новій Зорі" ч. 84 пише колишній повстанець проти гетьмана, що Антанта дала Україні за есентуальне заключення пакту федерації не тільки винаги, але й фінансову і мілітарну поміч, то це — делікатно кажучи — очевидна неправда, бо ось цитований вже історик пише: „Праві й ліві російські та зросійшені круги зводились за допомогою Антанти... будувати на Україні базу для реставрації єдиної неділимой Росії" (423 ст.). Отже не Україну, а єдину неділимій помагала тоді Антанта.

Проголошення федерації гетьманом було органічним звеном в якій російської контрреволюції в напрямі повернення царського режиму. 14. XI. видав гетьман федераційну грамоту а 17. зга. 19. листопада 1918. була розігнана Директорія в Уфі над Волгою, якої головним завданням була боротьба з більшовизмом, рівночасно з тим зроблено сибірський сепаратизм і зліквідовано сибірське правительство, на місце якого прийшов Колчак. Отже проголошення федерації України з Росією відбулося в рамках широкозакроеної акції ліквідування національних сепаратизмів і відбудови єдиної неділимой. Замість проголошувати федерацію повинен був гетьман вівзати український наряд до оборони власної державности перед Росією. „Тоді — пише д-р Василь Кучабський — автор знаменитої історії українських визвольних змагань — стояла перед гетьманом боротьба. Може навіть жакхива боротьба, бо гетьманат був би поставлений перед завданням боротися рівночасно проти московсько-більшовицького ворога зі зовні і подвійного внутрішнього ворога: „асерсійської" реакції і інтернаціонально настроєної „національно-української" соціальної революції, не здаючи власних консервативних, в соціальному відношенні протиревольюційних основ. Але відповідно до цього усміхалася й особливо велика воєнна нагорода: або кровю і залізом сотворити наперекір усім супротивностям, а навіть усім соціологічним законам державну націю українську, або згинуть з повіваними прапорами і цим полишити будучим поколінням нестертий, великий геройський чин національний як прообраз боротьби за власну державність. Але цього роду злібностей... зовсім не мав гетьман Павло Скоропадський".

І що тут в обличчі такої історичної минушини Скоропадського говорити багато про його „різку самостійницьку платформу"?

(Докінчення буде.)

М. Демкович-Лобоянський.

Два табори на випадок війни.

Французький тижневик „Вю" оголосив сенсаційний німецький документ а дні 18. липня ц. р. Він обіймає звіт вищих старшин райхсвері а приводить відомі події в дні 30. червня ц. р. Старшини кажуть у звіті, що німецьке летуство дорівнює французькому. Хемічний промисел Німеччини краще розвинений ніж французький. Зате з моторизацією німецької армії погано. Німеччина потребує 14 до 15 місяців, щоби надігнати Францію. Вістки з Японії сумні, бо революційні елементи влізли до армії. Китай і Манджу-Ко неспівні. Крім того між Злученими Державами і СССР існує мабуть порозуміння. Мусимо

за всяку ціну — пишуть вищі старшини — вернутись до політики на основі договору в Рапалдо з більшовиками. В протівному випадку дійде до війни на два фронти. Основою авкордонної політики повинен бути союз з СССР та Італією. На випадок війни в однім таборі була би Німеччина, Італія, Польща, Японія, Австрія і Мадящина; в другому — Франція, Злучені Держави, СССР, держава Малої Автанти і прибалтійські держави. Взаємини Німеччини з Польщею критикують. Вістці просять Гітленбурга, щоби відсував від влади Герінга, Гобельса і Гамерштайна.

Німеччина згодилась на висилку міжнародних військ.

ПАРИЖ, 6. 12. ПАТ. Алас повідомляє, а Женеві, що Німеччина згодилась на пропозицію мін. Лівалля, щоби до басейну Сари вислати міжнародні збройні відділи.

ЗАЯВА МІН. САЙМОНА.

ЛЬОНДОН, 6. 12. ПАТ. Мін. Саймон заявив журналістам, що англійський уряд на випадок потреби, вишле військо до басейну Сари.

Намагане вбивство японського князя.

ТОКІО, 6. 12. ПАТ. Велику сенсацію викликала вістка про намагане вбивство сеніора японських політиків кн. Сайоні. До його палати на селі зайшов 17-літній молодець, озброєний в шти-

лет. Одначе його придержала палатна сторожа і передала поліції. Поліція нашла в нього документи з обвинуваченням кн. Сайоні.

3 природи й техніки.**ЦЬОГОРІЧНІ ЛЯВРЕАТИ НАГОРОДИ НОБЛЯ.**

Нагороду Нобля а ділянки медицини одержали цього року американці Дж. Мінот, Віліям Мерфі а університету Гарварда та Дж. Віппль а університету Рочестер. Їх заслугою є те, що вони стали продовж останніх десяти років основниками печінкової терапії одної з дуже важких до лікування недуг крові, а саме т. зв. залозливої анемії. Хоч і сьогодні не можна ще викликати зовсім хорого на цю недугу, даючи йому печінку, то всетаки можна його адержати при житті. Що споживання печінки може облекшити перебіг цієї недуги, передбачив ще 1911. р. славний дитиний лікар, німець проф. Черні.

Нагороду Нобля а ділянки хемії дістав цього року проф. Гарольд Ц. Юрей а колумбійського університету в Нью Йорку. А саме є він відкривником „тяжкого" водня, себто водня, якого атом приблизно вдвоє тяжчий від нормального атому водня. Фізикальні прикмети цього водня дещо інші ніж нормального водня. Так само ріжниться від звичайної води „важка" вода, сполука „важкого" водня а киснем. І так вона замерзає у температурі 3.8° С (не в 0° С, як звичайна вода), кипить при 101.42° С (замість 100° С), найбільшу густоту має при 11.6° С (замість 4° С) та на 11% важча від звичайної води.

Найбільш інтересним та загадочним є воднь „важкої" води ва живі організми. А саме американський біолог Гільберт Льюїс доказав, що у цій „важкій" воді не сходять аерні, мікроорганізми перестають рухатися, фосфоризуючі бактерії перестають світити, а дріжджеві грибки змиряють. Дальше Льюїс виказав, що „важка" вода не заспокоює спраги. Американський вчений сподіється, що цією „тяжкою" водою буде можна спинити розвій ракових клітин на людському організмі.

Тогорічної нагороди з ділянки хемії і фізики не роздали.

КАРЛО Ф. ЛІНДЕ ПОМЕР..

Ця третя (апоміж девяти) дитина євангеліцького пастора з Берндорф (у північній Баварії) прийшла на світ 11. чераня 1842 р. До народної школи та гуманістичної гімназії ходив молодий Лінде в Кемптен (у південній Баварії). Тут уперше побачив великі турбіни та парові машини тамошньої прядільні. Те все так йому подобалося, що а ентузіазмом вступав на політехніку в Ціріху, яка була тоді найліпшою політехнікою світа. Праникантом працював у Борзіга в Берліні, відтак вступив до нової фабрики локомотив у Мінхен, як начальник технічного бюро. З початком 1867. р. перевів Лінде першу локомотиву нової фабрики на світову виставу до Парижа, де відзначили її золотою медаллю. Від осені 1868 р. викладав на політехніці у Мінхен про машини, прядільні та ткальні. Одначе вигадок хотів, щоби Лінде посвятився зовсім іншій діяльці. А саме взяв він участь у конкурсі, що був розписаний для будови холодильні, потрібної при викристалізуванні парафіни. В опублікованій у тім часі розвідці займається Лінде основно теорією холодильних машин. Розвідкою звернув на себе увагу багатого мінхенського броварника Седльмаєра, що допоміг до будови першої холодильної машини Ліндего. Другий удішнений примірник своєї машини післяв Лінде 1877 р. до Тоїєсту до броварів Лягева, де ця ма-

шина працювала без закиду до 1908 р. Третій тип Ліндего холодильній удержався в Європі по нинішній день.

1878. р. Лінде залишає на десять літ мінхенську політехніку, щоби посвятитися всеціло праці у новозакладенім „Товаристві для ледяних машин Ліндего" у Візбоден. Після 10 років вертається до Мінхен і працює над одержанням низьких температур, а головню над скропленням газів. Уже 1895 р. Лінде одержав своєю новою машиною протягом 1 години 3 літри плинного повітря. Кілька літ пізніше машина Ліндего достарчала вже 70 літрів плинного повітря на годину!

Наукову вартість технічних осягів Ліндего оцінили ще за його життя, а саме Лінде був членом баварської та французької академії наук.

ШТУЧНИЙ МУЖЕСЬКИЙ ПОЛОВИЙ ГОРМОН?

Швайцарському хемікові професорові Рупцінка пощастило аладити штучно мужеський половий гормон. Після адреналіни та тироксину був би це третій штучно спрепарований гормон.

Природний мужеський гормон одержували досі природнім шляхом м. ін із сечі мушини. По го ділалися випробовували деякий час на настро-

14 ДЕШЕВИХ ДНІВ

30% знижка цін на всілякі блаватні і вовняні товари у фірмі **Галицький Магазин Новин** Львів — вул. Галицька ч. 15.

ваних когутах, яким після впорскнення природного гормону збільшувався гребінь. Ця спроба допомогла виділити чистий природний половий гормон та визначити його хемічний склад: 16 атомів вугля, 26 атомів водня та два атоми кисня. Тепер не треба було вже довго ждати на штучний, синтетичний мужеський гормон. Виявилось, що він теж впливає на ріст гребеня скастровано го когута так само, як природний гормон.

Якщо вістка про це першорядне наукове відкриття потвердиться, то буде це мати велике практичне значіння для медицини. А саме природним половим гормоном лічили досі різні полові аабурення, прояви старечости тощо. Одначе це лікування було дуже дороге тому, що аладження природного гормону було незатке. Штучний гормон буде значно дешевший. Одначе слід підоджати, чи штучний мужеський половий гормон буде викликувати таке саме лічице діляння, що й природний.

925 МЕТРІВ ПІД ВОДОЮ.

Цю глибину осягнув біля островів Бермудз американець д-р Віліям Біб при допоміжі спеціально сконструованого нуркового лавона: „батісфери". Тоді, коли його товариш Бартон фільмував під водою, д-р Біб телефонував до корабля про все те, що він бачив у морських глибинах при світлі рефлектора, що освітлював воду криль кварцове вікно „батісфери". Ця „глибина куля" аанурювалася поступенно аж до глибини 700 метрів крізь зовсім чорну воду, щоби освітитись відтак серед туркусової сизави. Більшість тамошніх дивних глибинних звірят не спіймали ще ніколи сіти дослідників; д-р Біб бачив їх першими.

Д-р Біб не думає аанурюватися ще глибше. На і так можливість чейже тисне води у такій

глибини рівний тискові 100 кілограмів на один квадратний сантиметр двотомової залізної кулі, якою й в порковий завіс. Д-р Біб хоче тільки обсервувати глибинні вітри.

ІТАЛІЙСЬКІ ЗАПОВІДНИКИ.

Досі створили в Італії три великі заповідники в найкращих та найбільше типових частинах країни. Їх поверхня рівняється разом 95 тисячам гектарів. Найстаршим із цих трьох заповідників є Гранд-Парадізо у гірському масиві Альпи, другий лежить в Аbruццях і визначається дуже багатоманітністю фауни, третій повстав недавно у підгірній частині осушених континентальних болот. Четвертий італійський заповідник повстав саме тепер. Було він найбільший з усіх заповідників: його поверхня рівня 54 тисячам гектарів. Обіймає він цілу групу Ортелера, групу Стельйо та Червезале над італійсько-австрійською границею. Найвищим верхом заповідника буде Ортелер (3904 м.). Крім нього заповідник буде мати біля 60 шпильів вищих ніж 3000 метрів. Завданням заповідника є зберегти оригінальну флору (різні в Італії частини дерева) та фауну, а також особливі геологічні формації та явища. Розуміється, що італійський уряд рахує теж на заграничних туристів. Готелі для них вибудують мабуть поза границями заповідника.

А. Л.

Сойм скликали на 11. грудня ц. р.

В ніч 11. грудня ц. р. відбувається засідання конституційної комісії севату і бюджетної комісії сойму. Севатська комісія радитиме над проектом нової конституції, соймава комісія розглядатиме прелімінар бюджету на 1934-35 р. В ніч 11. грудня ц. р. пополуночі відбудеться теж засідання сойму, який радитиме над проектами нових законів.

Зл. Держави закінчують новий морський договір.

ВАШИНГТОН, 6. 12. ПАТ. Державний секретар Гул заявив, що Заучені Держави продовжують виступати проти парадів з метою довести до нового морського договору, не пов'язуючи на те, що Японія виповіла вашингтонський трактат. Тому американська делегація залишається далі в Лондоні.

Застереження Німеччини.

ЖЕНЕВА, 6. 12. ПАТ. Рада Ліги прийняла авіакомітет у справі басейну Сари. Барон Альфонс повідомив німецького консула в Женеві про рішення Ради в справі висилки міжнародних сил до басейну Сари з метою вдержати лад. Відповідь німецького уряду надійде ввечері. Німеччина застерігається проти висилки збройних сил з Чехословаччини, СРСР і Бельгії. Загрозують, що збройні сили складатимуться з англійських, італійських та голландських військових відділів.

Стан облоги в Еспанії продовжений.

З Парижа повідомляють, що еспанський уряд продовжив стан облоги ще на один місяць. Уряд побоюється, щоб в Еспанії не дійшло до нових заворушень.

БАРСЕЛЬОНА, 6. 12. ПАТ. Авіакомітет повідомляє, що еспанський уряд прозвів небезпечку строкої політики і тому звільнив 26 осіб злочинців, яких арештували. Одночасно звільнено всіх арештованих посли до каталонського парламенту. Сподіється дальших арештувань.

49 годин праці на тиждень викликало обурення робітників металургічного промислу і фабрик самоходів. Робітники оголосять страйк. Побоюється загострення конфлікту.

Похорони Кірова.

Дальші арештування у Москві.

МОСКВА, 6. 12. ПАТ. В год. 1-й вполудне Сталін, Ворошилов, Молотов і Калінін вивели урну з пороком Кірова з будинку професійних злочинців. Доступ до будинку і на приляглі площі встановили без перепусток. Здовж вулиць, якими переходив жалібний похід, стояли відділи червоної армії.

Надійшли вістки, що до Москви спровадили кілька полків піхоти тому, щоб вдержати лад. Доступ до середини міста замкнуло військо, яке закресувало вулиці вантажними самоходами. Божевільного, хто хотів дістатися до середини міста, військо негайно арештувало.

Жалібний похід вирушив на червону площу, де робітники, представники гарнізонів і делегації віддавали почесні помершому.

По вмурованні урни в пороках Кірова до стін Кремля Молотов започаткував на червоній площі віче, присвячене пам'яті Кірова.

Kawiska

КРАЄВЕ ПЕРО

зі золотою сталівкою

25 літ гарантії

Розв'язали японський парламент.

До Лондону надійшла в четвер 6. грудня ц. р. сенсаційна вістка з Токіо, що японський уряд розв'язав парламент.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Литовська поліція перевезла ревілію в голові німецького культурно-освітнього т-ва в Ковні.
— По австралійським дотуні Ульмі загинув снід.

— Бурмістра Відня Карла Зайцла випустили на волю.

— Канцлер Гітлер переніс на смертну підсудимість міністерства господарства іж. проф. Готфріда Федера, творця господарської програми націонал-соціалістичної ідеї.

Літературна нагорода на 1934 р.

Збірка фондів на літературну нагороду на 1934 р. в повному ході. Дальші датки зложили на ту ціль такі жертводавці: Михайло Кисіль, Раковець 1 зол., Констанція Малицька, Львів 20 зол., Микита Пристаєв 2 зол., Михайло Терлецький, Львів 30 зол., Гриць Демчишин, Жихили 3 зол., Н. Н. Варшава 20 зол., Гр. Футуїма, Вареш 3 зол., Микола Малицький, Шляхтинці 100 зол., Земельний Банк, Львів 100 зол., Банк Українських Прив. Службовиків 30 зол., Кооп. „Будучність“, Тернопіль 100 зол., Центросоюз, Львів 100 зол., Т-во „Просвіта“, Львів 10 зол., Т-во „Сільський Господар“, Львів 20 зол., Фабрика васти „Елегант“ 100 зол., Президія УНДО 75 зол., Українська Парламентарна Репрезентація 75 зол., Центробанк, Львів 50 зол.

Усім жертводавцям шира подяка.

До повної суми, визначеної на нагороду на цей рік, бракує ще 300 зол. Обов'язком українського громадянства й українських установ по невелику квоту в цій останній місяці доповнити! Жерти слати на адресу: Центробанк, Львів, вул. 3. Мая, з допискою „На Літературний Фонд“.

НОВИНКИ

— Надзірна Рада Видав. Кооп. „Червона Калина“ запрошує членів на продовження Загальних Зборів, які відбудуться дня 7. грудня 1934. в год. 6. вечір у доміви „Української Бесіди“ у Львові, при вул. Рутівського ч. 22. 664

— Оп'ястка „Карпати“, Товариство взаємних обезпечень на життя у Львові, подіє до відома, що на основі дозволу Міністра Скарбу приймає облігації 6 прц. „Позички Народові“ на покриття премій від обезпечень під умовинами, устійленими розпорядком Міністра Скарбу з дня 21. липня 1934 р. Дз. Р. П. ч. 66, поз. 582. Цікаріть умовини прийняття облігацій висилає Товариство на бажання інтересованих.

— Подайте свою адресу і с'яго знайомого до Адміністрації гумористичного журналу „Жорна“, Львів, Ринк 10, а негайно дистанте арешковане число гумористично-сатиричного журналу, дотепного у слові і рисунку „Жорна“. Передплата на цілий рік тільки 5 зол.

— Два портрети, що їх с'яго масово поширити. Довідуються, що вже вийшов в друку і продається портрет Ю. Федьковича по ціні 1 зол. Друкується вже і скоро буде в розпродажі також портрет першого голови Української Держави Михайла Грушевського. Оба портрети видає Т-во „Просвіта“. Можна їх забавати тільки в книгарні „Просвіти“, Львів, Руська ч. 1.

— Дансінг на дохід найбільших відбудеться у суботу 8-го ц. м. в залах „Народної Гостиниці“ в год. 15.

— Успіх „Гриця“. Як нас повідомляють із Тернопілля, нововиведена вистава „Об, не хоти Гриця“ театром „Затрава“ мала величезний успіх, що багато осіб мусіло відійти від місць без білету. Песю повторять ще в надію 9-го ц. м.

— Пам'яті д-ра К. Велемійського. 15. листопада ц. р. помер у Празі визначний чеський педагог і культурно-освітній діяч д-р Карель Велемійський. Покійний прислужився багато розв'язати позашкільної освіти в Чехословаччині як ініціатор законопроектів про народні бібліотеки, як довголітній редактор видань позачасних курсів „Домашня навчання“ і т. п. Ще більше прислужився він шкільній реформі в Чехословаччині своїми літературними працями, особливо двотомовою оригінальною працею „Американське виховання“, а також працею в міністерстві освіти, де кермував відділом, що мав своїм завданням студіювати шкільництво в чужих країнах. К. Велемійський був дуже добре ознайомлений також зі шкільною справою в Росії й на Україні, де був останній раз 1929 р. В книжці „Росія вчора й сьогодні“ (Празь, 1929) К. Велемійський підкреслює, що він вірить у перемогу на Україні націоналізму над комунизмом, який є лише зверхньою півкою на адоромі організації. К. Велемійський був один з небагатьох чехів, приятелів українського народу. Ст. С.

— Щоби баламутство не ширлося, стверджуємо, що у статті п. н. „Про кооперацію на Лемківщині“, поміщеної у попередньому числі „Діла“, вийшло через друкарську помилку неввірно, неспачеби „Руський Ревізіоний Союз“ мав у горлицькому повіті „понад 200 кооператив“, а тимчасом мало бути: понад 20 кооператива.

— Зимові ферії у школах. Міністерство освіти видало розпорядок у справі цьогорічних зимових ферії у школах. Як торік так і цього року зимові ферії будуть тривати від 22. ц. м. до 15. січня 1935 р. включно.

— Мешканева мораторія для лікарів. Міністерство справедливості видало об'яву, на основі якого лікарі, позбавлені зарплат, можуть користуватися з мешканевої мораторії. Торкається вона не тільки лікарів, що втратили посади, але й тих, що не мають великої практики.

— Арештування в Станіславові. Вістка, подана про масові арештування серед української молоді, вірна остільки, що арештовано поправді тільки три особи.

— Нові золоті монети. „Вістник законів“ оголосив розпорядок міністерства скарбу про нові 2, 5 і 10-золоті монети. На одній стороні нових монет знаходиться голова марш. Пілсудського, на другій орел з написом: „Речепосполіта Польська“. Поруч тих монет залишається в обігу дотепершні монети з головами жінок.

— Затверджені назви кількох нових вулиць у Львові. Надзірна ала затвердила цілий ряд змін назв вулиць у Львові. У межах старого Львова нові назви дістало 126 вулиць — це вулиці затверджені, та досі не названі. Повна зміна назв вулиць у межах старого Львова торкається 42 вулиць. У бувш. громаді Кривичів назвали новими назвами 31 вулиць, у бувш. громаді Козельників 2 вулиці, у бувш. громаді Кузьмарків 7 вулиць, у бувш. громаді Сигишків 31 вулиць, у бувш. громаді Клепарів 59 вулиць, у бувш. громаді Голоско Малого 10 вулиць, у бувш. громаді Замарстинів 49 вулиць, у бувш. громаді Знесіння 52 вулиці. Взагалі в межах Львова 451 вулиць дістало нові назви. З огляду на konieczність інформувати зацікавлених у справі положення нових вулиць і площ дороговий відділ магістратури буде давати подробиці виснаження аж до видання відповідних планів і сансів.

— Присуд на комуністів. Перед львівським судом присяжних відбулася розправа проти п'ятиох членів КПЗУ за комуністичну пропаганду. Засуджено Мозеса Шора і Самуеля Маргуліса по 8 літ, Герша Браера на 10 літ в'язниці, а Еду Браера увільнено.

— Новий дім освіти ТНШ. повстав у Юріїмполі (пов. Борщів). У посвяченій йому вані м. і участь борщівський староста Василья і командир батальйону КОП-у майор Вуйтович.

— Варуге перед судом. Перед судом присяжних у Тернополі відбудеться другий з черги процес Еугена Костецького, студента агрономії, родом з Токія, засудженого свого часу на кару смерті за убивство постерукового Голови.

— Відна — колективне божевільня. Ньюйорське товариство для етичної культури відбуло незалежно, з нагоди дня перемиря своє зібрання

М'єні Театри у Львові, п'ятниця 7. грудня 1934.
Львів

М'єні у Великій Театрі
у піснї

„СХОПЛЕНА НАРЕЧЕНА“

Генрика Збєжжовського

правдиво львівський, веселий, повний гумору во-
дівиль в 4-х діях, музика Палістри.

у Театрі Ріжнородностей
Повна л'єгого чару комедія
Р. Геральдія

„Колиб я хотіла“

Я осудило війну як „колективне божевілья та масове вбивство“. Референтом був провідник товариства, Алджернон Д. Блек. Аргументи на-
вів м. і. такі: Коли людина любить війну, то чому вона потребує грошей, зусиль, простої брехні і оповідань про страхіття, знівешення прапорів, організування банд, а все на те, щоб викликати ненависть і завзяття до боротьби. І не зважаючи на те все, чому так мало людей добровільно голоситься до війни, а треба аж примусу до військової бражки? Чому навіть на фронті війни бійці братаються зі со-
бою не раз так далеко, що старшини мусять їх розділювати? Коли це правда, що війна є при-
родною потребою, то чому тільки божевільних між р'єненими та фронтовиками? Чому так лю-
ди тікають з бойової лінії? Чому протівляться військовій службі, хоч як приманливо її пред-
ставляють? Референт прийшов до висновку, що модерна війна є штучна й її викликають по-
страхом перед якимсь ворогом. Щоби недопу-
стити до війни, треба ввести етичні засоби за-
граничної політики, а загал треба вчити про
причини воєн.

— Коли вмирають люди? Лікарська статисти-
ка в шпиталях і клініках а також приватна об-
сервація стверджують, що більшість хорих у-
мирає вночі. Майже вдвоє більше пацієнтів у-
мирає вночі, ніж у день. Статистика має на
увазі пацієнтів, яких оперовано. Смерть при ін-
ших недугах приходить всіляко. Обсервації
д-ра Віганда, переведені у 672 випадках, вика-
зали, що при недугах нирок і мозку смерть бу-
ває найчастіше вночі між год. 6. веч. і 6. ран-
ці, при недугах р'єка найбільше вмирають вно-
чі між 8 і 10, при недугах серця між 10 і 12 а
день, так само при затроєннях, зате грудних
недугах між 4 і 6 год. пополу.

— Партійна олігархія. Російська комуністич-
на партія перемінюється в олігархію (пануван-
ня кількох), як це вказує кореспондент нью-
йорської газети „Геральд-Трибюн“. Сказано там, що
перед роком мала комун. партія в С'євітах
2 мільйони членів, а мільйон кандидатів на членів.
В теперішньому році остало лише 665.000 чле-
нів, бо управа партії розпочала чистку. Чистка
йде далі в таких розмірах: 130.000 членів
признано за небажаних і їх прогнано з партії
підковито; 40.000 членів дезертовано і зробле-
но з них „симпатиків“ партії. Це зовсім нова
назва і нова категорія ніби-членів, якої досі не
було. Крім цього ще 57.000 членів поставлено в
кандидати до перевірки за те, що вони „полі-
тично неграмотні“. Члени комуністичної партії
мусять від тепер бути докладно обізнані з по-
літикою С'євітів і вміти відповісти на такі пи-
тання, як: „Чому Росія колективізується?“ —
„Яка основна різниця між соціалізмом і кому-
нізмом?“ „Чому заходить небезпека оружного
впаду на Радянщину?“ і т. п. Найбільше чле-
нів прогнано на Україні, Північному Кавказі і
в Східній Сибірі, найменше в Ленінграді і
Москві. Найменше підлягали чистці члени чер-
воної армії й урядовці комісаріату внутрішніх
справ (недавнього ОГПУ). Коли в Україні та ін-
ших областях чистка дійшла до висоти 20 відс.,
то в армії та ОГПУ вона обняла лише 5 відс. у-
сіх членів партії.

— Оборона Гавитмана. Новий оборонець
Гавитмана, арештованого у За. Державах під
закідом убивства сина Ліндберга, робить роз-
пучливі зусилля, щоб поставити в некорисно-
му світлі твердження стейтвого прокуратора.
Що в цьому, щоби викликати менше ворожий
настрій публіки до Гавитмана, який розпочне-
ся розправа в містечку Флемінгтон, де є влас-
ний суд для округу, а який жив Ліндберг перед
своєнним його дитини. Зате не спить і про-
тивна сторона й її заходами мабуть розпущено
такі вісти про оборону Гавитмана: Закладають,

що він видав уже 30.000 дол. на адвокатів та
інших і тайних агентів оборони. Якраз тої су-
ни ще досте, щоби мати повний окуп у висоті
50.000 дол. виманчених від Ліндберга після ше-
нення дитини. Отже, кажуть, що ці гроші були
переховані десь інакше і тепер адвокати ними
користуються. Перший адвокат Гавитмана, за-
жадав 4.000 дол. за свою працю, а теперішній
адв. Фишер та його співавтори будуть коштува-
ти ще більше.

— Ріжні вістки. У Парижі помер визначний
малер Альбер Бейар. — У нім. місцевості
Штайнберг відкрили цілючі джерела. — У Ри-
мі відкриють 10. ц. м. пам'ятник франц. пись-
менника Шатобріана, що був у свій час італій-
ським амбасадором; від франц. уряду промов-
лятиме Анрі Беранже. — У Метці помер остан-
ній член давнього німецького парламенту Люї
Пірсон у 88 р. життя, посол з Люотарингії. —
Один із совітських учених відкрив випадково
дорогоцінний рукопис середньовічного франц.
філософа Жана де ля Рошеля з XIII. ст. — А-
мериканський генеральний штаб робить досві-
ди з новонайденим танком, що важить 8 тон
і робить 96 км. на годину.

— Звичайні загальні збори Кружка „Союзу
Українок“ на Личакові відбудуться в неділю.
16. ц. м. в год. 5. веч. зі звичайним порядком
нарад. — Виділі.

— Музей Наукового Т-ва ім. Шевченка у
Львові (вул. Чарнецького 24) мав у місяці ли-
стопаді 113 каталогових чисел природсту до 4.
25018 включно. В поодиноких відділах прибу-
ло предметів: археологія 90 і п'ять збірок че-
репа (головно мальовані, кераміка подільська),
побутова старовина 2, історичні пам'ятки 8,
графіка 1 (проект П. Ковжуна), репродукції
портретові та інші 86, відліки топографічні й
портретові 30, альбом репродукцій 1, фотогра-
фій 40 (у цьому збірці пам'яток з тернопіль-
ської гімназії), монети срібні 2, два аркуші ко-
штівських банкнотів, печатка 1, фотоклішів з
життя УСС 130. Жертводавцями були: проф.
Боднар І., інж. Березюк В., інж. Виняр О., Ви-
шневська Л., дир. Дорошенко В., Жуківський
учит. Заклинський Б., д-р Іванець І., Кінаш,
Климов І., Коник Р., арт. Красицький С., д-р Ле-
вицький В., ред. Нової Хати, інж. Озаркевич І.,
д-р Полянський Ю., Рудик, Ставничий О., Ста-
росольська Д., Тарнавський В., ред. Таранько
М., о. Томашівський І., упр. Чайковський Е. У-
права Музею складає всім ширю подяку. Виста-
ву образів „Т-ва прихильників українського
мистецтва“ відвідало біля 400 осіб. На черзі ви-
става АНУМ-у.

— Грипа, дріжка, простуда? Прийміть Тоголь. Таб-
летки Тоголь приносять полегшу в тих терпіннях. Та-
кож у ревматичних терпіннях, податрі, нервових болях
і болях голови таблетки Тоголь дають добру услугу.
Дистанте в найближчій аптеці.

ДИВОГЛЯДИ.

ЖІНКА, ШО МАЛА 53 ДІТЕЙ.

Недалеко міста Штутгорта, в містечку Бо-
бенгайм, прикріпили цими днями в церкві мар-
мурову дошку в честь жінки, що мала найбіль-
ше дітей з усіх жінок, відомих в історії. Нази-
валась вона Вервара Шмоцер, померла у 1504
р. у Бобенгаймі. Документи і свідки, які не
підлягають ніяким сумнівам, ствердили, що
мала вона 38 синів і 15 доньок.

КОЛИ БІДНИЙ ПЛАТИТЬ ПОДАТКИ.

У південно індійській місті Тіруваті стяга-
ли з бідних податки. Коли прийшли до одного
бідняка він заявив, що не має нічого тільки
кілька шкляних п'ячок, що нагадують доро-
гішні каміння. В уряді ствердили, що це

справжні самоцвіти вартості 60.000 рупій. Пі-
сля слідства виявилось, що один із предків бі-
дняка ограбив був колись рядку з Гайдерабаду
і вкрав йому діаманти. Грабіжника повісили
але діамантів не вийшли. Аж тепер вони верну-
лись до державної каси.

НЕ ТРЕБА СПАТИ!

Французський хемік Гастон Лару придумав
таблетки, які, як він упевняє, можуть заступити
сон. Таблетки мають бути нешкідливі. Одна
таблетка рівна у своїй силі 8 годинам сну. Кажу
винахідник, що заживаючи його лік можна ці-
лими тижнями не спати.

3 нових видань.

ЮРІЙ ГОРЛІС-ГОРСЬКИЙ: „ХОЛОДНИЙ ЯР“
Львів, 1934. Накл. Сотя. Івана Зуба. ст. 173.

Це спомини учасника подій в 1919 р. з одної
закутки української землі так швидко забез-
печеної природою, що могла вона власними, ду-
же слабкими силами довгими місяцями боронитись
перед більшовицькою окупацією. Оборона ця не
кінчилась на самому абривному спротиві, а на-
гартовані у революційній боротьбі отамани, вій-
ни та авчійні селяни йшли на всі хитрої війсь-
ного ремесла: прикидалися симпатиками ворогів
йшли на чужу службу як шпигуни, переходили з
одного фронту на другий, зваблювали у частку
ворога там, де він сподівався йти „своїх“.

Найцікавіша частина книжки та, де автор
ознайомить нас із настроями „Холодного Яру“,
його типами, зовсім своєрідними побутовими від-
носинами, що з одного боку пахнуть старосвіт-
ською ідилією, а другого чадом революційної вій-
ни. Книжка написана живо, енергійною рукою,
може анадто першод. Місцями ситуація затра-
ється від надто великої скількості гарячкових
спів, що хотить передавати дуже важкі речі: си-
лу, розмах, порив, завзяття, все це параз. Нер-
вовий стиль, це завсідн дозволяє зорієнтуватись
у ситуації. Ось зразок такого стилю.

„З хат вибігають і привадується до нас та-
бровні селяни. З протилежного боку села — роз-
лягається стрілянина. З гори, з правого боку, за-
влекотило два вулети. Що це? Невже падаєні
дубини і ворог оточений?! До середини села це
а кілометр... Серце матеріально рветься. Вибіга-
мо за поворот балки і бачимо на горі дві вуле-
метні тачанки, які біють до села. З села до них від-
лімається через город зустрінутий нами ро-
від. Пінявшись на гору, кіннотчики дали кілька
стрілів у наш бік і разом з тачанками — зникли
за обрєм. Назустріч нам вибігав група челян-
чача а Чорноморцем. Ворожа пімота, захопивши
з собою полонених Петра Чучупаку та Солом'яка
— несподівано заграла збірку і виступала з гела
вузенькою бічною доріжкою, що вилася через
подвіря й город і вела на дорогу до мосту через
Тясмин. Стаємо перед загадкою: як позала ця
кіннота до Мельників і заскочила так несподі-
вано наших на Кресельцах? Чому виступила з
села, не очікуючи, поки занесуть харчі і овес, які
замовила селянам знести, покинувши навіть те,
що вже занесли, коли вісто по ній не стріливі“.

Автор хотів змалювати нам жорстокість і жах
і це йому вдалося. Хвилинами маємо охоту від-
ложити книжку від надміру таких картин. Голов-
ний намір автора — надихати читача патріотич-
ним поривом, оснований на одному фальшивому
психологічному засновку. Забуває він змалю-
вувати жорстокість ворогів, що улюблені ним рі-
шні герої не стоять морально вище і користуються
тими самими засобами боротьби. Правда, в очах
читача завсідн виправдані ті дієві особи, що
стоять на боці його ідеалів, без огляду на те, як
вони ці ідеали здійснюють. Але таке психоло-
гічне становище тримається міцно тільки серед
некритичної маси: на ньому побудована вся со-
в'єційна і популярна література. На оборону ав-
тора можна сказати хіба те, що він не мав навіть
претенції дати щось більше, як таку популярну
звичку.

Цікаве тут іще питання про межі авчійних
споминів і літературного твору. Теоретично меж
таких нема. Самі спомини, зовсім правдиві, згла-

Найкращий

передсвяточний

ДАРУНОК

крив'якам,
приятелям,
знайомим і т.д.

це календар
„Криниця“
на 1935 р.

30-ліття чит. „Пресіти“ в Ремезініях. — Районовий концерт. Дня 18. XI. н. р. святкувала ремезінінська читальня „Пресіти“ 30-ї роковини свого (ствання, а за-разом десятиліття повноцінної діяльності. Це свято за-слуговує тимчасово на згадку, що відбулося в осередку одного з найбільш занедбаних і найменш свідомих на-кутків нашого краю. Де перші повалені дусили в напру-мі організованої праці провалилися щодня по самотній війні. Треба згадати, що читальня-ювілей дава почав до заснування інших культурно-освітніх та економічних установ не тільки в своєму селі, але й у сусідніх місце-ностях, започаткувала в них перший зрив до організа-ції, дала їм своїх ремісників і диригентів, випоклювала в себе їхніх працівників. Такі села, як Угорці, Коро-лиць, Чижів, Шликозоси. Своєю задикують своє про-будження у величезній мірі власної читальні в Реме-зініях. Впродзі аналізи праці не відзначають ніякого самозначення своєї, але не була перша чортя ро-

бота на ніколі ще неораній лаутом культури пілі. Щоб цілнестн вартість свята, золочіська філія „Просвіти“ алаштувала в той день районний концерт у Ремеаї-дах, при чому до участі агарошено все громадянство та гром установи всіх доможених сіа. На свято атгостіа староний золочіський лекан о. шамбелл д-р Ст. Ю-рик з о. Маркелічем, а від філії „Просвіти“ як відпо-ручники: меп. д-р Михайлів, інстр. Вларівський і стул. Почапський. Концерт почався в год. 2. попод. виступом прегарного хору з Угорськ під упр. молодого селаніа Романа Лютого. Хор співаав удачно „Учітеса“, а від-так ннжу ліселі, ннми підтвердив свою добру славу. Реферат про діяльність читальн-юунакта виготовив з темпераментом д-р Михайлів, а культурно-осатій ре-ферат абе. філос. Роман Завалонч, а вновник і про-відник читальн в повоєнних часах. З рефератів мали нагоду присутні довідатися, що за оліо десятиліття чи-тальня придбала три хори (мішанин, мужеський і хор ветеранів з р. 1924), два театральні туртки (старших і доросту), три секції, бібліотеку в чотири сотні томів, власну ломілку з театр. савєю і власну переплатню, де працюють члени доросту. Цю тяжку каменярську пра-цю оформив у віршованій формі Р. Завалонч і діл назв: „Десять літ“ продекламував П на святі. Серед ржпо-

манітних точок програми наслуговує на увагу виступ хору бувиших співаків-ветеранів зперед 10 літ, який виступав тільки при блятих святах. Він відспівав під о-рудую Р. Завалонч гимн ремеслярської читальні, що бо-го владив сам диригент, а музику скомпонував проф. О-сип Залесський. Національний гимнм закінчено це рідке й радісне свято, що, хоч не вибагливе, кинуло в серія присутніх жмуток світла й охоти до дальшої праці.

СПОРТ.

СТОЛОВИЙ ТЕННІС (ПІНГ-ПОНГ).

Сокла IV — Каменярі 1:5.

Дня 2. XII. відбулися товариські змагання у сто-ловім теннісі в доміні львівських Каменярів (Мікшел-ча 7, II). Змагання закінчилися перемогою Каменярів. Змагання за каменярське мистецтво у столовм теннісі. Від дня 15. XI. п. р. до дня 27. XI. відбувалися у Львові в доміні Каменярів пінг-понгові змагання за мистецтво Каменярів-Львів. Участь брало 17 змагунів. Пер-ше місце взяв Гладкий Роман, 2-е місце Гладкий Воло-димир, 3-е місце Мандзіловський Дмитро, 4-е місце Мель-ник Володимир.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

НАЗУСТРІЧ. двотижневик. Література, Мистец-тво, Наука, Громадське життя. Ч. 23. Ціна 50 сот. Львів. I. XII. Зміст: Василь Сімович: Велика індивідуальність. Юрій Косач: В Люксембурзькому городі. Святослав Гор-динський: Фрагменти на старі теми. Мих. Корчинський: Людина непомної праці. М. Рудницький: Трошки фі-лософії. Анатоль Курдидик: Меленат. (Нарис олівець). Анрі Бергсон: Можливість і дійсність. АНУМ: згото-вляється до виступу. Іван Керницький: Осень. Така Ча-ківська: Шукала я людського серця... В житті треба зна-ти... І. Шмериківська-Приймова: Кілька хвилин з атеї-ста. М. Долницької. О. Діпронський: Повість з нашої ві-ни. Карло і Йосип Чапек: Острів сподівань. Фільмові сторінки. М. Прозорівський: Український Наадрин-ський Хор Д. Котка, Літературний Бім-Бом. Легіло 40 сорок...

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТІ. Львів, рік VII. ч. 9. Грудень 1934.

НАША УКРАЇНА. Ч. 3. Український Дитиний При-тулок у Подєбрадах. Подєбради 1934.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Театри.

Кооператива „Український Театр“, Український Нар Театр ім. Тобілевича Скала н/Збр.

7. XII. Товариш.
8. XII. Княжна чардаша.
9. XII. Задана Острога.
10. XII. Садкоємеч.
Театр гратиме від 13. XII. — 16. XII. в р. в Чорткові.

Мезикий Миський Театр.

Пятниця, 7. XII. год. 7:30 веч. „Випра-вена наречена“.
Субота, 8. XII. год. 3:30 попод. (Казка) „Дванадцять годин пригоди“.
Субота, 8. XII. год. 7:30 веч. „Розкіш-на дівчина“.

Театр Річнородностей.

Пятниця, 7. XII. год. 7:30 веч. „Якби я хотів“.
Субота, 8. XII. год. 7:30 веч. „Музичні грашки“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Каріока“ (Дольорес дель-Ріо).

АТЛАНТИК: „Маскарада“.

ВАНДА: „Мадерська котання“.

ГРАЖИНА: „Жінка на одну ніч“ та виступ балалайкового хору.

КАСІНО: „Бастер роздає мізіони“ (в год. ролі Бастер Кітон).

КОЛСЕМ: „Все це жарт“, ревія „Фронтом до Соняшної вулиці“.

КОПЕРНИК: „Весняна парада“ (Фран-ціска Галь).

МАРУСЕНЬКА: „І шож далі, сіра лю-дина?“ ревія: „Від Оберка до Каріоки“.

МІРАЖ: „Кю вадіс“.

МУЗА: „Сини пустині“.

ПАЛІС: „Піснюю я завоюю світ“.

ПАН: „Торговці живим товаром“ і Власія Буринь.

ПАСАЖ: „Піста д-ра Фуманчу“ та „Сейл“.

РАЙ: „Пісенькар Варшави“ (Е. Бодо).

СВІТ: „Заборонена мелодія“ з Джове Мехіою та „Білий слід“.

СОНЦЕ: „Син джунглів“.

СТІЛЕВЕ: „Шо мій чоловік робить у вночі“, ревія: „Гуртня гумору“.

УТІХА: „Сьогодні живемо!“ й ревія.

ХИМЕЛ: „Тигр убивання“.

Закордонне радіо.

Пятниця, 7. грудня 1934.

Відень (306,8) 12:00, 13:10 Концерт, 17:15 Гр. пісні, Кошиці (259,1) 20:00 Кон-церт, Прага (470,2) 12:35 Садко, музика, 15:55 Виські орх., Париж (1648) 13:15 Концерт, 21:00 „Намучко“ песа Петра Люто, муз. Перве, Париж (177) (431,7) 21:30 Опереткова музика, Берлін (356,7) 15:25 Давні нм. сонати 22:0 Петеролі твори (орх. форт.), Кенігсгаустергаузен (1571) 19:01 Іанк муз., Мінхен (405,3) 17:50 Фортенан, Штутгарт (523,6) 20:15 Опереткова муз., Будапешт (350,3) 17:15 Циг. муз., 10:50 Спін, 2. 30 Спінф. музика, Мільно (368,6) 11:30 Оркестра, 13:00 Гро, 21:00 Спінф. концерт, Рим (420,8) 16:00 Академія св. Сесалі, 20:45 „Гарна Піс-та“ оп. Лео Фалі.

Субота, 8. грудня 1934.

Льондон (342,1) 21:50 „Кармен“ оп. Білета. Відень (306,8) 8:35 Літург. пісні, 11:00 Оп. музика, 18:00, 18:25 Пісоники, 20:30 „Кінстларбют“ оп. Аїааера, Бра-тислава (293,8) 9:25 Словацькі пісні, 19:00 Концерт, 19:05 „Миколаєві заручини“ оп. Косталя. Прага (470,2) 9:15 Рос хор, Вежа Аїфля (1389) 20:30 Театр. вечр. Париж (1648) 13:00 Спінф. концерт, 16:00 Дія дітей, 21:00 „Сукруф“ оп. Іллікетта, Берлін (356,7) 16:00 Популярна й легка муз., 20:30 День солідарності (промова мп. Гебелса), Франкфурт (251) 12:00 Концерт, Кельн (455,9) 19:30 Сарські пі-сонки, Штутгарт (523,6) 10:45 Пісні Пе-гера та Кнаба, 11:05 Форт. твори Ліста, 1:00 Нічна музика, Садко (тенор). Буда-пешт (350,3) 12:30 Концерт оп. оркестри, 14:00 Циг. музика, Мільно (368,6) 13:00, 17:10 Легка й танк. музика, Рим (420,8) 20:45 „Ріголето“ оп. Верді.

Львівське радіо.

Пятниця, 7. грудня 1934.

6:45 Ранішня ауд., 7:50, 22:40 Реклам. концерт, 11:57 Спн. часу, 12:38 Метеоро-логія, 12:05 Огляд преси, 12:10, 13:05 Концерт, 12:45 Язичка, 13:00 Похуди. денник, 15:30 Експорт, 15:35 Бірка, 15:45 Легка муз., пісоники, 16:45 Ауд. для го-рих, концерт, 17:15 Камер. концерт (с-квартет), 17:50 Огляд видавництва, 18:00 Сильва рерум, реперт. театрі, 18:05 Під Лімановою току 20 літ, 18:15 Кон-церт солістів із гр. пл., 18:45 Мавр. Мох-нацький (100 роковин), 19:00 Легка муз., 19:20 Акт. гутірка, 19:30 Пісні та пісони-ки (Зубин, тенор), 19:50, 19:56 Спортові вісті, 20:00 Польська муз. з гр. пл., 20:15 Академія нарш. політехніки в 30-ті роковини праці през. Мосціцького, 20:50 Веч. денник, 21:00 Як працюємо, 21:05 Муз. гутірка, 21:15 Спінф. концерт; Веч. денник, Як працюємо, 22:30 Репітації поезій, 23:05 Концерт форт. трія, скрипка, віолончель, 0:00—1:00 Ганк. музика.

Субота, 8. грудня 1934.

9:00 Ранішня аудіяція, 11:57 Спінф. часу, 12:03 Метеорологічні вісті, 12:05 Як боремоси за наші ідеї, 12:15 Музич-ний поранок; у перерви около години 13:00—13:15 У країн руїн, ярів і куку-рудзи, 14:00 Старі вадіс та популярні пісоники з гр. пл., 15:00 Четвергодинна хайборобки, 15:15, 15:35 Гр. пл., 15:45 Гутірка, 15:45 Нові раси та породи в людей, звірів і рослин, 16:00 Найновіші гр. пл., 16:30 Весела аудіяція для дітей, 17:00 Му-зика до танку, 17:50 Мистецькі подарки, 18:00 Сільський фейлетон, 18:10 Сильва рерум, реперт. театрі, 18:15 Віолончель, фортенан, 18:45 Серед увязених бактерія, 19:00 Спін у супр. форт., 19:20 Пісенька біла Варшави, 19:30 Концерт режисерів, 19:50, 19:56 Спорт вісті, 20:00 Концерт сінф. орх. спін (Мосочи, бас), 20:45 Веч. денник, 20:55 Як працю-ємо, 21:00 Спінф. твори Сібелюса, 21:45 Чи та шо надавати в літератури через мікрофон, 22:00 Реклам. концерт, 22:15 Язичковий концерт (гр. пл.), 22:40 Арії та пісні в супр. форт., 23:05 Льюжа Гау-ляница, 23:35, 0:00—1:00 Танк. музика.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІР-МАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШО-МУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИ-КУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

ПРОТЕСТІ

Мп, члени Товариства „Український Інститут для дівчат“ в Перемишлі, про-тестуюмо проти скликання Загальних Зборів Товариства „Український Інсти-тут для дівчат“ у Перемишлі на суботу 8-го грудня в год. 6 чн пх 1/7 вечір. Цей речинець на Загальні Збори красової установи, якою є Товариство „Україн-ський Інститут для дівчат“ у Перемиш-лі є невідповідний для священиків взагалі з огляду на передієдальні духовні заняття, а для священиків з провіції просто неможливаній, бо ніхто з них під неділю не може приїжджати на За-гальні збори. Назначення Загальних Збо-рів в суботу вважаємо тенденційним, щоб священикам унеможливити участь в Загальних Зборах та поставити їх су-проти закідів, що священики не інтере-суються діяльністю Товариства. В тій думці утверджує нас і той факт, що Ви-діл тенденційно від двох літ не приймає аголошених членів священиків. Піднося-чи протест проти такої самоволи Виділу Товариства „Український Інститут для дівчат“ у Перемишлі зв'язуємо, шо у-часті в тих тенденційно скликанні на невідповідний пору Загальних Зборів не воляємо, угадав тих Загальних Зборів вважаємо неіснуючими і застерігаємо собі дальші статутівні кроки проти са-моволи Виділу Товариства „Український Інститут для дівчат“ у Перемишлі. У Перемишлі, дня 28. листопада 1934.

О. Борисевич Андрій, декан радниль-ський і парох в Дрогобелі, Борис Євген, купець, Борис Георгій, купець, о. Вошто-ний Петро, декан перемиський і парох в Петрибці, Волянський Мавло, проф. гімна, о. Гарабач Степан, парох в Ма-льковичах, о. Голіньський Петро, катих. гімна, о. Гриник Василь, соб. крилоша-нин і проф. дух. сем., о. Гринишин Ілля, парох в Вишатицях, Д-р Гринан Євген, проф. гімна, о. Грицелак Микола, поч. крилош і канцлер Сп. Консисторії, о. Гринтрасевич Володимир, соб. крилош і ректор дух. сем., Грєодисський Дмитро, проф. учит. сем., Грєодисський Оль-га, проф. учит. сем., Грєх Володимир, проф. гімна, о. Дмитраш Іван, парох в Малковичах, о. Липчак Виктор, висл. декан і парох в Вадіві, о. Д-р Леви-цький Василь, Мітраг, крилошанин-пра-дат, о. Маринювич Йосиф, поч. крилош, декан добромильський і парох в Виську, о. Мриц Михайло, прадат-схолярх кате-дральної Каптуан, о. Магани Юліан, ка-тихит, о. Шинило Василь, Мітраг, кри-лошанин-прадат, Поповський Іван, проф. гімна, Гейнарювич Александер, ем. прок-банку, Госткоуич Ігден, проф. гімна, о. Смулка Володимир, парох в Монастері, о. Черкавський Іван, управ. парохії в Га-діві, Чорняк Степан, управ. і С.А. в До-бромилі, Феденіч Михайло, проф. гімна, Феденічева Стефанія, проф. гімна, Д-р Хробоак Микола, адвокат. 606

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5:28 зол.
У Варшаві були такі курси: Льондон 26:23, Париж 34:93, Берлін 213:00, Ціріх 171:75, Голландія 358:40, Прага 22:13, Ітадія 45:23, Ньюйорк кабель 5:29:75, Нью-йорк чеки 5:29:50

Золото: Долари 8:91—8:93, Франки фр 34:20—34:60, Дукати 81:50—82:00, Корони 35:80—36:30, Рублі 45:50—46:30.

Срібло: Корони 0:30, рублі 1:20, фльо-рени 0:70.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомля, шо в дні 6. грудня п. р. кооперативам платив за:

	Львів.	Львів.
1 кг. масла десероного	2:40 зол.	
1 л. молока	0:18	
1 л. сметани	0:70	
1 л. яєць	4:00—4:10	

Пастеризоване молоко з доставкою до дому у Львові і літра 26 сот.

Тенденція на масло, молоко і сметану сильна, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляе, шо від 7. грудня п. р. не купує ніякої птиці аж до відлікання.

ПОДЯКА.

Важка, цілорічна недуга і кінці смерті забрала нам 31. жовтня п. р. Найдорожчого Мужа і Батька — бл. п. Остапа Постригача, адвоката в Тернополі. — Усім Своим, Приятелям і Знайомим, які так в часі недуги, як і по смерті Покійного, несли нам потіху і моральну підтримку в нашому горі, а також усім Тим, що висловили нам своє співчуття, склали цю дорогою найширшу подяку. Зокрема дякуємо Ви. П. Д-рові Розенфельдові за дбайливу лікарську опіку, о. кан. Сембаєві за духовну об-слугу, Всечасишному Духовенству з о. Крилошанином І. Громинським на чолі за проводи тайних останків на місце вічного спочинку, Ви. П. Д-ові Яки-чуконі, Ви. Пастрау Сіянка, а зокрема Пани Дарі Сіякніній і Пани Олі Шур-ківній за потіху і поміч у найбільшій хвилині перед похоронами, Ви. П. П. Послам Д-ові Баранові і Д-ові Ладі-ці за теплі прощальні слова над домо-виною, Ви. Членам хору „Укр. Воєна“ і о. хестою Г-на „Мішанське Брацтво“ за звеличання похоронів, а Тернопіль-ському Громадянству за численну участь у жалобному поході.

Тернопіль, в листопаді 1934 р.
Жінка, дочки і син.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФІРАНКИ — сіткові капи та ручної ро-боти — найдешевше — Вирібія Фрай-ліха. Львів, Сакстуська 21. 53/64

ВОРОХІЛ, пансион „Черемшина“, отво-рений від 1. грудня. — Наталя Сем-нюкова. 661 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

Оказійні

фотографічні апарати

по цінах дуже дешевих

поручає

Іван Буяк

Львів, Коперника 4.

5—2

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 км. одношпальтовий або його місце в руб-риці оголошень зол. 0.35
одношпальтовий в тексті і новинах 0:60
на першій сторінці 0:80

Дрібні оголошення від слова:
натрижондальні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купию, продаж, винаєм і т. п. 0:10
шукаючи праці 0:07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка	1/1	1/2	1/4	1/8	зол.
					480—
					250—
					130—
					70—